

چکیده پژوهش

پژوهش حاضر به منظور تعیین ارتباط بین میزان استرس شغلی با مشخصات فردی پرسنل مدارک پزشکی شاغل در بیمارستانهای آموزشی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران، انجام پذیرفته است. در این پژوهش ۲۰۳ نفر از پرسنل مدارک پزشکی شاغل در بیمارستانهای فوق الذکر مورد بررسی قرار گرفته‌اند. در پژوهش حاضر پس از تعیین مشخصات فردی پرسنل مدارک پزشکی، شدت استرس شغلی آنها در ابعاد مختلف اندازه‌گیری و ارتباط بین مشخصات فردی پرسنل و شدت استرس بررسی گردیده است. جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از آمار توصیفی و استنباطی استفاده گردید.

یافته‌های نشان دادند که در پرسنل هر چهار بخش پذیرش، بایگانی مدارک پزشکی، آمار و کدگذاری محیط فیزیکی از عوامل ایجادکننده بیشترین درصد استرس شدید می‌باشد (به ترتیب ۹٪، ۷٪، ۶٪، ۲٪).

آزمون آماری کای دو ارتباط معنی‌داری بین شدت استرس شغلی و جنس نشان (P = ۰/۰۰۰۱)، وضعیت تأهل (P = ۰/۰۳) و میزان تحصیلات (P = ۰/۰۲۹) داده است. همچنین مشخص گردید که میزان استرس شغلی زنان بیش از مردان، پرسنل مجرد بیش از متاهل و پرسنل با تحصیلات کارشناسی و بالاتر بیش از پرسنل با سایر مدارک تحصیلی می‌باشد.

در رتبه‌بندی عوامل استرس زای ویژه واحد مدارک پزشکی در بخش پذیرش، عدم توانایی پاسخ به تمامی بیماران مراجعه کننده، کم بودن فضای پذیرش، تاخیر حضور پزشکان؛ در بخش بایگانی مدارک پزشکی، کم بودن فضای بایگانی، عدم بکارگیری تکنولوژی جدید در بایگانی مدارک پزشکی، عدم ارسال به موقع پرونده از بخشها؛ در بخش آمار، اشتباه بودن آمار بخشها، عدم ارائه به موقع آمار توسط بخشها، عدم توجه مسئولین به آمار تهیه شده؛ در بخش کدگذاری، ناخوانا بودن خط پزشکان، عدم درج تشخیص نهایی توسط پزشکان و بکارگیری علائم اختصاری غیر رایج، بعنوان سه عامل مهم استرس زا در هریک از بخش‌های واحد مدارک پزشکی مطرح گردیده است.